

החלטה בעניין קביעת שכר הטרחה של כונס הנכסים, חלוקת התמורה ממכירת בית המגורים

בעניין: עו"ד בבת דמארי - כונסת הנכסים
המבקשת
נגד
1. א.ל.

ע"י ב"כ עו"ד נחום שטורך

ל. 2. 0.

ע"י ב"כ עו"ד בבת דמארי

המשיבים

נוכחים: המבקשת וב"כ המשיב 2
עו"ד נחום שטורך וחנן עמית בשם המשיבה 1

החלטה

פתח דבר:

1. עניינה של המבקשת - כונסת הנכסים (להלן: "הכונסת") לחלוקת כספי הכינוס ולקביעת שכר טרחה, במסגרת בש"א 8317/07.

2. ביום 29.10.00 הורה המותב הקודם שדן בתיק, כב' השופט שאול שוחט על פירוק שיתוף של זכויות המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") והמשיב 2 (להלן: "המשיב") בדירת המגורים שלהם ב***** הידועה גם כגוש ***** חלקה *** (להלן: "הנכס") ובד בבד עיבד את הביצוע עד למתן פסק דין בתובענה הרכושית בין הצדדים שעיקרה איזון הזכויות הרכושיות שלהם. משניתן ביום 30.7.01 פסק דין בתביעה הרכושית, נסללה הדרך למימוש החלטה פירוק שיתוף בנכס. לצורך הליך המכר מונתה הכונסת באותה עם כונסת נכסים נוספת, עו"ד דינה הר-אבן.

3. ככלל, הכרעה בבקשה מעין זו הייתה אמורה להיות פשוטה וקצרה. אלא מאי? במקרה דנן אין לצפות שבקשה שגרתית לכאורה תסתיים במהירות בה הוגשה היות והתנהלות התיק מראשיתו לא היה כדבר שבשגרה, נוכח התנגדותה העזה של המשיבה לעצם הכינוס בכלל ולחובתה לפנות את הנכס בפרט. כמו כן, הליך הכינוס אשר נמשך למעלה משבע שנים לווה במספר רב ועודף של בקשות והשגות, הן על ההליך עצמו והן כנגד הכונסת עצמה.

4. בבקופת הנאמנות שנפתחה לצורך הליך המכר הופקדה התמורה בעבור מכירת הנכס, כפי שיפורט מיד. סכום המכירה, הוא הסכום אשר הופקד בחשבון הנאמנות הינו 929,409 ₪. מסכום זה מבקשת הכונסת לפסוק עבורה את שכר טרחה וכמו כן ולחייב את המשיבה בהוצאות משפט.

התנהלותה של המשיבה:

5. ללאורך כל ההליך נהגה המשיבה בטקטיקה של הצפת בתי המשפט בבקשות שונות, לרבות בקשות סרק וזאת מתוך ניסיונה הנואש להפוך את הקערה על פיה ולגרור לזעזוע באופן ניהול הכינוס בכללותו. ובמה דברים אמורים?

6. ביום 20.9.04 נחתם הסכם המכר בין כונסת הנכסים לבין הקונה, הסכם אשר אושר על ידי כב' השופט שוחט ביום 18.10.04. על אף האמור, לא היה בכך כדי למנוע מהמשיבה להמשיך ולהתגורר בנכס, דבר שאילץ את הכונסת לפנות לערכאות לצורך פינוי המשיבה מהנכס.

בהחלטה מיום 9.7.06 דחה כב' השופט שוחט, במסגרת תמ"ש, 31304/99 בש"א 7676/06, את בקשתה של המשיבה לעיכוב ביצוע הליך פינוייה מהדירה, אשר הוגשה במסגרת תביעתה לביטול הסכם המכר, תוך שקבע, כי:

"בכל הכבוד, גם אם נכונה טענתה של המבקשת (המשיבה דנן - פ.ש.), כי הדירה נמכרה בפועל בסכום גבוה יותר מהסכום שנקב בחוזה, אין בכל כדי להביא לביטולו של החוזה. הסעד הנכון שיש לעתור לו הוא חיובו של הקונה בתשלום הפרש לו טוענת המבקשת, הפרש העומד לגרסת המבקשת על 10,000 דולר."

שאלת הפינוי עברה כמה גלגולים ובטרם נדרשה לו כב' השופטת ארבל ביום 16.5.07 בבית המשפט העליון ברע"א 5807/06, נדחתה ביום 13.7.06 בקשתה של המשיבה להשיג על החלטת בית המשפט המחוזי. במסגרת החלטתה דחתה כב' השופטת ארבל את בקשת המשיבה לקיים דיון בהרכב מלא שיהווה הלכה למעשה גלגול רביעי, תוך שהוסיפה:

"באם תגענה בקשות דומות נוספות מצד המבקשת (המשיבה דנן - פ.ש.), (שכאמור הינן בקשות סרק משההליך מוצה, לא יהיה מנוס מלהשית עליה הוצאות."

7. עתה נראה, כי המשיבה מתנהלת כמי שמעוניינת לפגום בישורת האחרונה בהליך הממושך לו מונתה הכונסת ולמנוע דיון בבקשתה הליטימית של הכונסת לקביעת שכר טרחה. אך טבעי, כי ככלל הליך משפטי, בנסיבות המקרה דנן, האופן בו התנהלה והתנהגה המשיבה הסב לה נזק כלכלי משמעותי במהלכו ואף בסיומו, וכפי שיפורט בהמשך, העובדות דנן יעמדו לה לרועץ בבירור נושא הוצאות. אין הדברים האלו מאירים את עיניהם של כל הנוגעים בתיק, עורכי הדין בכלל ואף לא בעלי הדין בפרט. כאן המקום לאזכר את החלטתי מיום 24.10.07, במסגרתה העליתי את השאלה הנוגעת לריבוי הבקשות מטעמה של המשיבה וההשלכה האפשרית לשאלת גובה שכר טרחה הכונסת ופסיקת הוצאות לחובתה.

8. יציין, כי במהלך הדיונים שהתקיימו בעניינם של הצדדים המליץ מותב זה למשיבה להיעזר בייצוג משפטי. כל זמן שהמשיבה לא הייתה מיוצגת והופיעה לדיונים בגפה, בפנייתו אליה ציין בפניה בית המשפט את החשיבות להנות מייצוג משפטי הולם, הלא הזכות להיות מיוצגת היא זכות יסוד המגשימה את החירות המוקנית לבעל הדין למנות לעצמו שלוח כראונו וכן את זכותו להליך הוגן (ראה: בג"ץ 1437/02 האגודה לזכויות האזרחי בישראל נ' השר לבטחון פנים, נח (2) (746) (למען הסר ספק אעיר הערה - המשיבה זכתה ליומה בבתי המשפט ובפרט בפני מותב זה.

תחילה, הסתייעה המשיבה בייצוג משפטי שניתן לה מטעם הסיוע המשפטי. לאחר מספר לא מבוטל של עורכי דין, מיוצגת עתה המשיבה על ידי עורך הדין נחום שטורך. בדיון האחרון במעמד הצדדים שהתקיים ביום 4.12.07 התחייב ב"כ המשיבה, עו"ד שטורך להגיש את סיכומיו בהם יבקש לחדש לבית המשפט נקודות משפטיות אשר טרם נטענו. לדאבוני, אין חדש תחת השמש. לא מצאתי בסיכומים שהוגשו מטעמה של המשיבה טענות המהוות שינוי ולו המזערי באופיו של ההליך בכלל וכפועל יוצא גם בתוצאה הסופית.

לעיתים, כמו במקרה דנן, הפרקליט המנוס והממולח ככל שיהיה עודו מוגבל לחומר המונח בפניו. בדיעבד, נעשה חסד עם המשיבה בכך שניתנה

לה הזדמנות חוזרת ונשנית למצות את טענותיה עד תום אף מבלי שביצעה את החלטות בית המשפט לרבות מותב זה. הדבר מוצא ביטוי בהחלטת מיום 20.11.07 במסגרתה הוריתי למשיבה להפקיד בקופת בית המשפט סך של 10,000 ₪ כנגד הוצאות הכנסת, כתנאי לשמיעת טענותיה כנגד חלוקת התמורה ותשלום שכר טרחת הכנסת, נוכח כמות הבקשות המוגשות בשמה למזכירות בית המשפט. על אף שהמשיבה לא עשתה כן, נשמעו טענותיה, לרבות ההיתר להגשת בקשות כנגד בקשה נשוא החלטה זו. בסופו של דבר, אל לה למשיבה, אלא להלין על עצמה. התנהלות ההליכים מצד המשיבה היו באחריותה ועליה לשאת בהשלכות.

9. יובהר, אין להידרש עתה למרבית טענות המשיבה כנגד הכנסת באופן ניהול הכינוס, מאחר וטענות אלו מוצאות ביטוי בתביעה כספית שהגישה המשיבה כנגד הכנסת בסך של למעלה מ-150,000 ₪ במסגרת תמ"ש 31305/99 מיום 14/8/07, דהיינו, התביעה הכספית הנ"ל מנקזת לתוכה את מרבית טענותיה.

דיון:

הוצאות הליך המכר:

10. אשר להוצאות ששולמו מקופת הכינוס, מקובל עלי דו"ח הכנסת המפרט בתוכו את כל הוצאות המפורטות להלן אשר ינוכו מהתמורה המלאה ששולמה בעבור מכירת הנכס, כאמור בסעיף 4:

א. שכר טרחת כנסת הנכסים, עו"ד דינה הר אבן ששוחררה מתפקידה על ידי כב' השופט שוחט בחודש מרץ 2006, בסך של 22,106 ₪.

ב. היטל השבחה בסך של 7,606 ₪ אשר שולם ביום 26.12.06.

ג. אגרות בית משפט בסך של 516 ₪.

כמו כן, הנני ער להוצאות ששולמו מקופת הכינוס נוכח סירובה של המשיבה לפנות את הנכס:

ד. הוצאות ששולמו לקבלן הוצאה לפועל בסך של 26,170 ₪ בגין צו הפינוי.

ה. הוצאות בגין העברת תכולת הבית למחסני הוצאה לפועל בסך של 6,930 ₪.

ו. הוצאות אחסון שמירת תכולת הבית במחסני הוצאה לפועל בסך של 3,465 ₪.

ז. הוצאות בגין פינוי הכלב, אחזקתו והשמירה עליו בסך של 1,732 ₪.

ח. הוצאות ששולמו למשטרת ישראל עבור הסיוע שניתן מטעמה בסך של 1,900 ₪.

ט. הוצאות פוליסת הביטוח עבור המבנה בסך של 955 ₪.

י. הוצאות אחזקת הבית שלא שולמו על ידי המשיבה בתקופה שהותה בבית בסך של 17,902 ₪.

יא. הוצאות אגרה והודעות פינוי בסך של 582 ₪.

סבורני, כי הוצאות ששולמו מקופת הכינוס אך ורק בשל התנגדותה העיקשת והעקבית של המשיבה יש לנכות מחלקה בלבד. מדובר בהליך שהמשיבה ניהלה למענה בלבד ואילו הייתה זוכה לא הייתה בוחרת לשתף את המשיב בדבר. אי לכך, בעת שהפסידה במערכה עליה לשאת בתוצאות לרבות ההפסדים בגפה. הנני קובע, כי הסכומים המצוינים בסעיפים (ד) - (יא), דהיינו סך של 59,636 ₪ ינוכה מחלקה של המשיבה בתמורה.

11. בתוך כך, הנני מורה בזאת על פירעון החוב כנגד הצגת צו למימוש הכספים שניתן על ידי ראש הוצאה לפועל, שישולמו ללשכת הוצאה לפועל בתיק מספר 8 - 04 - 16758 - 01. סכום זה ינוכה בסופו של יום מחלקה של המשיבה בתמורה.

קיצוים בין הצדדים:

12. מתעוררת שאלה בעניין קיצוים והתחשבות כספית בין הצדדים לפי פסקי דין והחלטות שניתנו בערכאות השונות. אין זה מתפקידה של הכנסת להידרש לכך, ברם בעת חלוקת התמורה רשאי כל צד להעלות טענותיו.

יפים לענייננו הדברים שהובאו בע"א 6557/95 אבנר נ' אבנר, פ"ד נא (3) 541; בג"ץ 7716/05 פלוני נ' פלוני (ניתן ביום 27.8.07 ופורסם במאגרי המידע), לפיהם, יש להמתין למועד מימוש הזכויות הממוניות בעת איזון המשאבים בין הצדדים לאור "הלכת השיתוף" בהעדר הסכמה, ולא לקזז או להוון בטרם מועד הפירעון.

המדובר בעילת תביעה שונה שיש לעתור לסעדים בגינה בבוא העת. אף אחד מהצדדים לא מנע מלעשות כן באמצעות הגשת בקשה מתאימה. על כן, אינני מתיר כל קיצוז או היוון בין הצדדים.

למרות האמור, יש להעיר וזאת בשים לב לטענות המשיב 2 (להלן בעניין, כי עליו לשקול היטב את צעדיו ולכלכל מהלכיו. לדידי, ייטיב לעשות המחזיק בזכויות, הוא המשיב בעניינו, אם יפעל לניתוק הקשר הכלכלי עם המשיבה וכפועל יוצא מכך את ימנע את השלכותיו של צעד כזה ותוצאותיו. בלשון אחר, בפני המשיב תהא מונחת השאלה אשר ההכרעה בה לא תלויה אלא בו והיא, האם לחתור להסכמה באופן של היוון וקיצוז בד בבד עם ניתוק הקשר מזה, או להותיר את המצב על כנו, דהיינו, לגרור את הקשר הקיים עם המשיבה, שהינו לא אחר מאשר התדיינות משפטית ממושכת.

שכר טרחת כנסת הנכסים:

13. ניתן לקבוע את גובה שכר טרחת הכנסת בהתאם לתקנה 258ט לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984, הקובעת את גובה שכר הטרחה שיש לפסוק לכונס הנכסים בשיעור מכסימלי העומד על 4% מתמורת מכירת הנכס נשוא הליך הכינוס. הנני רואה לנכון להעמיד את שכר טרחת כנסת הנכסים בשיעור 2% מסך התמורה המלאה שהתקבלה עבור מכירת הנכס בתוספת מע"מ כחוק, וזאת מהנסיבות במקרה דנן.

לפי השיעור המכסימלי, כאשר מדובר בשתי כנסות נכסים עליהן להתחלק בסכום הנ"ל. בענייננו החלו בהליך הכינוס שתי כנסות נכסים. עבור האחת כאמור, ששוחררה במרץ 2006 מתפקידה, נפסק שכר טרחה בגובה של 2% מאחר ובתקנות קיימת מגבלה של 4% מכסימום שכר טרחה בגין כינוס הנכס ומכירתו, משמע, מאחר והכנסת הקודמת קיבלה 2%, הכנסת הנוכחית תוכל לקבל מכסימום את ה-2% הנותרים. על כן לא ניתן לפסוק לה יותר מסכום זה. העובדה כי נפסקו הוצאות בגין התנהלות המשיבה לא משנה לעניין זה ולא צריכה גם להפחית משכר הטרחה המגיע לה.

הוצאות משפט:

14. נתבקשתי לקבוע הוצאות ושכר טרחת הכנסת בעבור עבודתה המרובה ובתוך כך בהליך הממושך תוך שימת לב למספר הדיונים הרב שאינו בהכרח התבקש בהליך בפני עצמו, זאת לנוכח תחלופת עורכי דין רבים בייצוג המשיבה וכמו כן, בכמות הבקשות והצורך להגיב עליהן.

בענייני הוצאות משפט נפסק זה מכבר, כי יש לקבוע הוצאות בפועל, ולהשיתם על הצד המפסיד, כלומר להתייחס להוצאות הצד הזוכה בתביעה כדי שלא ייצא בחיסרון כיו. בספרו של כבוד השופט בדימוס, ד"ר שלמה לוי, תורת הפרוצדורה האזרחית, מבוא ועקרונות יסוד, תשנ"ט - 1999, נכתב:

"הדעה אינה יכולה להשלים עם קביעה קטגורית שבעל דין אשר זכה במלא תביעתו יצא, רק לעניין שכר טרחת עו"ד אשר שילם, וחצי (או רבע) מתאוותו בידו אם בכלל בלעדיו... לא צריך להתעלם גם מהאינטרסים של בעל הדין שזכה, שיתכן לו ידע שלא תספקנה לו הוצאות היה מהסס לפנות לבית המשפט" (שם, סעיף 42 ע' 36).

אי לכך, בהישען על הפסיקה הקובעת שיש לפסוק הוצאות המשקפות הוצאותיו בפועל של מתדיין (ראה: רע"א 83/01 טובי ווייס נ' יוסף מרדכי, פ"ד נה (3) ע' 730 ובג"צ 891/05 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' הרשות המוסמכת למתן רישיונות יבוא משרד התעשייה, מסחר ואח' (ניתן ביום 30.6.05 ופורסם במאגרי המידע)), יש להשית על המשיבה הוצאות לזכות כונסת הנכסים.

15. לאור האמור, טענה הכונסת לעבודה בת 55 שעות כנגד שכר טרחה במטבע האמריקאי בחישוב של 100 - 150 דולר עבור שעת עבודה אחת. הנני קובע שהוצאות משפט ושכר טרחת הכנסת יעמדו על סך של 30,000 ₪ בתוספת מע"מ כחוק. סך זה ישא הפרשי ריבית והצמדה כדין מהיום ועד מועד התשלום המלא בפועל. התשלום ינוכה מתמורת הכינוס.

16. לנוכח נסיבות העניין, ועל מנת לחסוך בבקשות נוספות ניתנת בזאת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב. הנני מעכב את ביצוע החלטה זו לחמישה ימים מהיום כדי לאפשר הגשת בקשה מתאימה בצירוף בקשת רשות הערעור (בר"ע), על פי התקנות בפני ערכאת ערעור.

ניתנה היום כ"ט בשבט, תשס"ח (5 בפברואר 2008) במעמד הנוכחים. החלטה ניתנת לפרסום ללא שמות הצדדים.

פאול שטרק, שופט